

การนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

THE IMPLEMENTATION OF THE STRATEGIC PLAN OF LOCAL
ADMINISTRATIVE ORGANIZATION IN MUANG DISTRICT,
PHITSANULOK PROVINCE

รัตน์ชนก แสงอ่วม¹, โชติ บดีรัฐ²

Ratchanok Seang-uam¹, Chot Bodeerat²

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม^{1,2}

Pibulsongkram Rajabhat University^{1,2}

E-mail: ratchanok.s@psru.ac.th

ได้รับบทความ: 4 มกราคม 2562; แก้ไขบทความ: 10 กุมภาพันธ์ 2562; ตอปรับตีพิมพ์: 12 มีนาคม 2562

Received: January 4, 2019; Revised: February 10, 2019; Accepted: March 12, 2020

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรต่อการศึกษานำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก 2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของบุคลากรการศึกษานำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก 3) เพื่อศึกษาแนวทางการนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในเชิงปริมาณ จำนวน 400 คน และเชิงคุณภาพ จำนวน 22 คน เครื่องมือที่ใช้สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาและสถิติอนุมานนำมาแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าสถิติ t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า 1. ความคิดเห็นของบุคลากรต่อการศึกษานำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ทั้งหมด 8 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคสาธารณูปการ รองลงมา คือ ด้านการบริหารจัดการที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านพัฒนาอาชีพและเพิ่มรายได้ 2. เปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของบุคลากรการศึกษานำแผนยุทธศาสตร์การ

พัฒนาไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ระยะเวลาการปฏิบัติงานในหน่วยงาน และปัจจัยการนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปปฏิบัติ มีผลต่อการนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านอื่นไม่มีความต่าง 3. แนวทางการนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก พบว่า แนวทางการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาจะเกิดผลสัมฤทธิ์ได้จะต้องเริ่มมาจากแนวคิดในการบริหารของผู้บริหาร การประเมินสภาพแวดล้อมสภาพแวดล้อมในทุกๆ ด้าน ที่มีผลกระทบต่อการพัฒนา สามารถวิเคราะห์ศักยภาพของหน่วยงานโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์แบบ SWOT Analysis จะต้องดำเนินการโดยการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน ระดมความคิดเห็น ระดมสมอง ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาชน ต้องร่วมแรงร่วมใจช่วยกันดำเนินการ ก็เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม ต้องอาศัยการทำงานร่วมกันของคนในองค์กร และต้องมีการประชาสัมพันธ์รณรงค์ให้ประชาชนมีส่วนร่วมและเป็นแกนหลักในการดำเนินการทุกเรื่องโดยให้ภาครัฐเป็นเพียงผู้สนับสนุนเท่านั้น มุ่งเน้นประชาชนเป็นหลัก โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ต่างๆ ซึ่งเป็นการแก้ไขปัญหาได้ตรงจุด ทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรมและยั่งยืน การนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมุ่งเน้นแก้ไขปัญหาของประชาชนในพื้นที่ให้ได้มากที่สุด

คำสำคัญ: แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา, การนำแผนไปปฏิบัติ, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

Abstract

The purposes of this research were 1) to study the opinions of personnel on the study of the implementation of the strategic development plan of the local government organization in Mueang District, Phitsanulok Province, 2) to compare the factors affecting the opinions of the personnel to study of the implementation of the strategic development plan of the local government organization in the Mueang District, and 3) to study the guidelines for the implementation of the strategic development plan of the local government organization in Mueang District Phitsanulok Province. It was the quantitative research and qualitative research. The samples used for quantity with 400 informants and for quality with 22 key informants. The research tools used for collecting data were questionnaires and interview forms. Data analysis was used by frequency, distribution, percentage, mean, standard deviation, t-test and F-test. The results of the research showed that 1. The opinions of personnel on the

study of the implementation of the strategic development plan of the local administrative organization in Mueang District Phitsanulok Province were in high level of all 8 aspects. And when considered in each aspect, the highest average value was infrastructure and public utilities, followed respectively by the good management of the local government organization, and the lowest average value was the career development and the income increase. 2. Comparison the factors affecting the opinions of the personnel, the study, the implementation of the strategic development plan of the local administrative organization in Mueang District Phitsanulok Province Classified by personal factors was found that the duration of work in the department and the factors for implementing the development strategy affecting differently in implementation of strategic development plan to the local government organization in Mueang District, Phitsanulok Province. 3. Guidelines for implementing the strategic development plan of the local government organization in Mueang District Phitsanulok province was found that the guidelines for driving development strategies to be effective had to start from the management concepts of the executives, assessing the environment in all aspects, analyzing the agency's potential using SWOT Analysis techniques, conducting with participation from all sectors, brainstorming both from government and private sectors, the collaboration of people in the organization, providing public relations, and public participation. The government should be the only supporter, but focused mainly on the people by allowing them to participate in driving various strategies which was a direct solution to the problem, resulting in lasting achievement. The implementation of the development strategic plan of the local government organization should focus on solving the problems of the people in the area as much as possible.

Keywords: Development Strategic Plan, Implementation, Local Government Organization

บทนำ

การปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ของตนเองเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของท้องถิ่นตนเอง แผนยุทธศาสตร์เปรียบเสมือนวิธีการที่ถูกนำมาใช้ในการดำเนินงานขององค์กรและนำมาใช้ในการแข่งขันทางธุรกิจเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่องค์กรได้กำหนดไว้ แต่อาจเปลี่ยนแปลง

ได้หากสภาพแวดล้อมมีการเปลี่ยนแปลงไป ประกอบไปด้วยการบริหารจัดการแผนยุทธศาสตร์ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ถือเป็นกระบวนการดำเนินงานหรือ การปฏิบัติงานของท้องถิ่น กระบวนการหนึ่งใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ที่ลุ่มลึกหรือแยบยন เพื่อกำหนดทิศทาง แนวทาง แผนงาน กระบวนการในการดำเนินงาน และการควบคุมตรวจสอบให้สอดคล้องและเหมาะสมกับ สภาพแวดล้อมและสถานการณ์ พร้อมทั้งใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ทั้งนี้ เพื่อช่วยเพิ่ม ประสิทธิภาพในการบริหารและเพื่อให้บรรลุเป้าหมายเฉพาะของหน่วยงาน

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งแสดงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต โดย สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ และ นโยบายในการพัฒนาท้องถิ่น

ในระดับการปกครองท้องถิ่นนั้น แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นถือว่าเป็นแผนที่สำคัญ แผนหนึ่ง เพราะในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนานั้นจะมีการพัฒนาในหลายด้านไม่ว่าจะเป็นด้านการ บริหารจัดการที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิ ปัญญาท้องถิ่น ด้านพัฒนาอาชีพและเพิ่มรายได้ ด้านการท่องเที่ยวและบริการ ด้านการพัฒนาคุณภาพ ชีวิตของประชาชน ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการเพิ่มศักยภาพของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเสริมสร้างภาคีเครือข่าย และด้านโครงสร้างพื้นฐานและ สาธารณูปโภคสาธารณูปการ ซึ่งทั้งหมดนี้มีผลต่อความเป็นอยู่ของประชาชนมาก เพราะในแต่ละด้าน นั้นจะช่วยพัฒนาแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนในท้องถิ่น ทำให้เมื่อมีการนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ท้องถิ่นไปปฏิบัตินั้นก็จะมีทั้งโครงการ นโยบาย ที่เป็นไปตามเป้าหมาย และที่เกิดปัญหาอุปสรรคใน การปฏิบัติงาน

สำหรับการศึกษาการนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญว่า การมีส่วนร่วมนั้นถือเป็นรากฐานสำคัญของหลักการปกครองแบบประชาธิปไตย โดยเฉพาะการปกครองในระดับท้องถิ่นที่ จะต้องมุ่งตระหนักส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกระดับให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม ทำให้ ประชาชนมีความรู้สึกเป็นเจ้าของท้องถิ่นอันเป็นที่อยู่ของตนเอง เกิดความหวงแหนและความ รับผิดชอบต่อชุมชนท้องถิ่นของตน ที่สำคัญ ในฐานะที่ผู้นำเป็นผู้มีบทบาทสำคัญมากที่สุด เพราะผู้นำ เป็นผู้กำหนดนโยบายกำหนดจุดมุ่งหมาย วางแผน และกำหนดเป้าหมาย ตลอดจนวิธีการดำเนินงาน เปรียบเสมือนเข็มทิศนำทางเพื่อให้การปกครองบรรลุผลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และนโยบายของ รัฐและจะต้องรับผิดชอบในการดำเนินงานกิจการต่างๆ มีส่วนรับผิดชอบ ผู้นำจึงเป็นผู้ที่มีบทบาท

สำคัญในการกำหนดนโยบายการนำแผนยุทธศาสตร์และน่านโยบายไปสู่การปฏิบัติ รวมทั้งการติดตามผลการปฏิบัติงาน การปรับปรุงคุณภาพเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาการนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก เพื่อศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรต่อการศึกษาการนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของบุคลากรการศึกษาการนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัด เพื่อศึกษาแนวทางการนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ผลที่ได้จากการวิจัยจะนำมาสู่ การพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเพิ่มการมีส่วนร่วมของบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรต่อการศึกษาการนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของบุคลากรการศึกษาการนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก
3. เพื่อศึกษาแนวทางการนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ บุคลากรที่ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ทั้งหมด 22 แห่ง จำนวน 3,141 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ บุคลากรที่ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ที่ได้จากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยตารางสำเร็จรูปของ “Taro Yamane” ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และที่ระดับความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$ โดยขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม คือ 400 คน และกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการสัมภาษณ์ด้วยวิธีการสุ่ม จำนวน 22 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถาม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยได้มีการดำเนินการสร้างแบบสอบถามจากการศึกษาหลักการแนวคิด ทฤษฎี จากตำราเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาการนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก โดยผู้วิจัยได้แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ในปัจจุบัน (อปท.) ระยะเวลาการปฏิบัติงานในหน่วยงาน และปัจจัยการนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปปฏิบัติ เป็นแบบสอบถามลักษณะให้เลือกตอบ (Checklists)

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของบุคลากรต่อการนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลกประกอบด้วย 8 ด้าน คือ

- 1) ด้านการบริหารจัดการที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- 2) ด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- 3) ด้านพัฒนาอาชีพและเพิ่มรายได้
- 4) ด้านการท่องเที่ยวและบริการ
- 5) ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน
- 6) ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 7) ด้านการเพิ่มศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเสริมสร้างภาคีเครือข่าย
- 8) ด้านโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคสาธารณูปการ

ตอนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิดแสดงความคิดเห็นต่อแนวการนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

แบบสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์ ในการศึกษาการนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเมืองในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ผู้วิจัยได้ใช้แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview) เกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ทั้งหมด 8 ด้าน

ด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น	3.84	.65	มาก
ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน	3.81	.65	มาก
ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	3.80	.67	มาก
ด้านการท่องเที่ยวและบริการ	3.59	.73	มาก
ด้านพัฒนาอาชีพและเพิ่มรายได้	3.57	.87	มาก
ผลรวม	3.79	.56	มาก

จากตาราง พบว่า ความคิดเห็นของบุคลากรต่อการศึกษานำแผนยุทธศาสตร์การ
พัฒนาไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ทั้งหมด 8 ด้าน
อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ = 3.79, S.D. = .56) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ย
สูงสุด คือ ด้านโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคสาธารณูปการ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ = 3.94, S.D. = .62)
และรองลงมาตามลำดับ คือ ด้านการบริหารจัดการที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย
($\bar{x}$ = 3.90, S.D. = .57) ด้านการเพิ่มศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเสริมสร้างเครือข่าย
ทุกภาคส่วน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ = 3.86, S.D. = .65) ด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญา
ท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ = 3.84, S.D. = .65) ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ =
3.81, S.D. = .65) ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ = 3.80, S.D. =
.67) ด้านการท่องเที่ยวและบริการ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ = 3.59, S.D. = .73) และ ด้านพัฒนาอาชีพและเพิ่ม
รายได้ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ = 3.57, S.D. = .87)

ความคิดเห็นของบุคลากรต่อด้านโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคสาธารณูปการ อยู่
ในระดับมาก และสำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การให้ความสำคัญด้าน
สาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้า น้ำประปา ถนนหนทาง ได้อย่างทั่วถึง สะดวกสบาย และรองลงมา
ตามลำดับ คือ การให้ความสำคัญด้าน สาธารณูปการ เช่น โรงเรียน โรงพยาบาลได้อย่างทั่วถึง
สะดวกสบาย การส่งเสริมการจัดให้มีการพัฒนาที่อยู่อาศัยของประชาชนให้มีสภาพคงทน แข็งแรง
สะอาด ถูกสุขอนามัย การให้ความสำคัญด้านการขุดลอกคลองเพื่อกักเก็บน้ำให้ประชาชนได้ใช้สอยใน
การทำเกษตรกรรมในช่วงฤดูขาดแคลนน้ำ และการให้ความสำคัญด้านสิทธิและโอกาสในการเข้าถึง
เทคโนโลยี และนวัตกรรมใหม่ๆ

ด้านโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคสาธารณูปการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้มากที่สุดตั้งแต่ปี 2540 มีการถ่ายโอนอำนาจจากส่วนกลาง
ลงสู่ท้องถิ่น ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีพื้นที่รับผิดชอบครอบคลุมทั่วประเทศมีการพัฒนา
โครงสร้างพื้นฐานด้านสาธารณูปโภคสาธารณูปการอย่างเป็นรูปธรรมจนปัจจุบันนี้ทุกหมู่บ้านทุกชุมชน
จะมีถนนลาดยาง ถนน คสล. รางระบายน้ำ แหล่งกักเก็บน้ำ ระบบประปาหมู่บ้าน ระบบไฟฟ้าส่อง
สว่างรอบบ้านเรือนอย่างทั่วถึงทุกแห่งในประเทศไทย โครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคสาธารณ

การที่ปฏิบัติงานอยู่นั้น มีการตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่เพียงพอ มีการบริหารจัดการที่ดีในพื้นที่ ประชาชนได้รับสิทธิเต็มที่ในโครงสร้างพื้นฐานและระบบต่างๆ ของหน่วยงานท้องถิ่นที่ดูแลอยู่ ประชาชนในพื้นที่ให้ความสำคัญกับโครงการพื้นฐานมากที่สุด เนื่องจากมีความต้องการให้เดินทางไปมาสะดวก น้ำไหล ไฟสว่าง ทางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นค่อนข้างจะเน้นเรื่องนี้เป็นอันดับแรกในการวางแผนการดำเนินงาน ดูได้จากแผนพัฒนาท้องถิ่น ส่วนมากโครงการที่จะเสนอจะเป็นโครงสร้างพื้นฐานเป็นส่วนมาก มีการตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่อย่างมาก เนื่องจากในปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรที่แก้ไขปัญหาความเดือดร้อนให้กับประชาชนได้ดีที่สุด และผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็มาจากการเลือกตั้งของประชาชน หากไม่ดูแลประชาชนให้ดี สมัยของการเลือกตั้งครั้งต่อไปก็อาจจะไม่ได้รับการเลือกตั้งเข้ามาบริหารองค์กรอีก โครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคสาธารณูปการที่ปฏิบัติงานอยู่มีการตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ในระดับหนึ่ง แต่ยังไม่ครบถ้วนครอบคลุมพื้นที่ เนื่องจากมีเขตพื้นที่กว้าง มีหลายหมู่บ้าน มีงบประมาณการพัฒนาจำกัด ซึ่งในแต่ละปีการตั้งงบประมาณการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคสาธารณูปการให้กับหมู่บ้านหรือพื้นที่ที่ได้รับความเดือดร้อนก่อน ประกอบกับท้องถิ่นมีการขยายตัวเป็นชุมชนเมือง จึงทำให้การพัฒนาค่อยเป็น ค่อยไปเท่าที่งบประมาณมี

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาการนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญดังนี้ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรต่อการศึกษาการนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของบุคลากรการศึกษาการนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก เพื่อศึกษาแนวทางการนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก โดยได้นำแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับนโยบายไปปฏิบัติ แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) แผนยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) แนวคิดการพัฒนาคุณภาพชีวิตในแนวทางใหม่ตามกฎบัตรโตรอนโต และนโยบายรัฐบาล พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี รวมถึงได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อมาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ และใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ โดยผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของบุคลากรต่อการศึกษาการนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ทั้งหมด 8 ด้าน พบว่า

โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคสาธารณูปการ และรองลงมาตามลำดับ คือ ด้านการบริหารจัดการที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านการเพิ่มศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเสริมสร้างเครือข่ายทุกภาคส่วน ด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการท่องเที่ยวและบริการ และด้านพัฒนาอาชีพและเพิ่มรายได้ ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 และแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2549 ที่ระบุไว้ว่า “อำนาจในการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2549 มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองตามมาตรา 16 ดังนี้ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง การจัดให้มี และบำรุงรักษาทางบกทางน้ำ และทางระบายน้ำ การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือท่าข้ามและที่จอดรถ การสาธารณูปโภค และการก่อสร้างอื่น ๆ การสาธารณูปการ การส่งเสริม การฝึก และการประกอบอาชีพคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การส่งเสริมการท่องเที่ยว การจัดการศึกษา การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชราและผู้ด้อยโอกาส การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัด และการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย การจัดให้มี และบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ การส่งเสริมกีฬา การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น การรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัวและการรักษาพยาบาล การจัดให้มี และควบคุมสุสาน และฌาปนสถาน การควบคุมการเลี้ยงสัตว์ การจัดให้มี และควบคุมการฆ่าสัตว์การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการอนามัย โรงมหรสพ และสาธารณะสถานอื่น ๆ การจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดินทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การผังเมือง การขนส่ง และการวิศวกรรมจราจร การดูแลรักษาที่สาธารณะ การควบคุมอาหาร การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน และกิจอื่นใด ที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศ และในส่วนของรายชื่อในแต่ละด้าน พบว่า

ด้านการบริหารจัดการที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายชื่อ ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีผู้นำองค์กรที่ดี มีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์ในการพัฒนาท้องถิ่นอย่างเป็นระบบ มีการบริหารจัดการครบถ้วนสมบูรณ์ และ

รองลงมาตามลำดับ คือ ผู้บริหารมีภาวะความเป็นผู้นำสูงและบุคลากรในองค์กรมีความรู้ความสามารถและมีความรับผิดชอบ และมีการถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจและประสบการณ์ให้กับภายในระหว่างบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุเมธ แสงนันทน์ นวล ที่กล่าวไว้ว่า จากการวิเคราะห์ข้อมูลร่วมของกรณีศึกษาทั้งจากผลการวิจัยเชิงคุณภาพและผลการวิจัย เชิงปริมาณ สามารถนำมาสรุปเป็นต้นแบบ (Prototype) การบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย ได้ 9 ประการ ได้แก่ มีผู้นำองค์กรดี มีการมีส่วนร่วม มีการบริหารจัดการครบถ้วนสมบูรณ์ มีการพัฒนาท้องถิ่น แก้ปัญหา พัฒนาคุณภาพชีวิต มีจิตใจ “ธรรมาภิบาล” มีความสามัคคีปรองดอง มีนวัตกรรม มีมาตรฐาน และมีต้นทุนที่ดี ซึ่งต้นแบบที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ ให้มีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด (สุเมธ แสงนันทน์ นวล, 2557).

ด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ส่งเสริมให้มีการทำงานด้านการศึกษา ศาสนา ประเพณีวัฒนธรรม และการกีฬาแบบบูรณาการ ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และรองลงมาตามลำดับ คือ ส่งเสริมและสนับสนุน อนุรักษ์ ประเพณีวัฒนธรรมของจังหวัดพิษณุโลกให้เป็นที่รู้จัก อย่างแพร่หลายและกว้างขวาง และส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนได้เข้าถึงแหล่งเรียนรู้ ห้องสมุดชุมชน ศูนย์ข้อมูล IT ชุมชน อย่างแพร่หลาย ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ที่กล่าวไว้ในวันศุกร์ที่ 12 กันยายน 2557 ว่า “รัฐบาลจะนำการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ความเป็นปึกแผ่นในประวัติศาสตร์และความเป็นไทยมาใช้สร้างสังคมให้เข้มแข็งอย่างมีคุณภาพและคุณธรรมควบคู่กัน”

ด้านพัฒนาอาชีพและเพิ่มรายได้ สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือการส่งเสริมให้ประชาชนรวมกลุ่มกันประกอบอาชีพเสริม และรองลงมาตามลำดับ คือ การฝึกอบรมและพัฒนาผลิตภัณฑ์โดยใช้วัตถุดิบที่มีในท้องถิ่น การอบรมให้ความรู้แก่กลุ่มอาชีพในเรื่อง การคิดต้นทุน การทำบัญชีต่าง ๆ เพื่อให้กลุ่ม สามารถบริหารจัดการได้ด้วยตนเอง จัดหาตลาดในการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ให้แก่กลุ่มอาชีพ เช่น ร้านกาแฟ ร้านในงานกาชาด และร้านในตลาดท้องถิ่นของกลุ่มอาชีพ และจัดตั้งกองทุนพระราชทาน เพื่อให้กลุ่มใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนในการผลิตสินค้าของกลุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 3 ที่มุ่งสนับสนุนการอบรม ให้ความรู้ และการรวมกลุ่มการประกอบอาชีพบนพื้นฐานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ด้านการท่องเที่ยวและบริการ สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการท่องเที่ยวในเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวกความปลอดภัย การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวของผู้พิการและผู้สูงอายุ และรองลงมาตามลำดับ คือ พัฒนา

บูรณะ และฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมเดิมที่มีอยู่แล้ว การส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสวนสาธารณะ และสถานบริการต่างๆ ส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในเชิงกลุ่มพื้นที่ที่มีศักยภาพสามารถเชื่อมโยงธรรมชาติศิลปวัฒนธรรม และวิถีชีวิตของชุมชน และผลักดันความร่วมมือของหน่วยงานต่างๆ เพื่อให้บริการนักท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ วิคิเนีย มายอร์ ที่กล่าวไว้ว่า ภาครัฐหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบควรส่งเสริมและพัฒนาสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ ให้คงเป็นธรรมชาติที่บริสุทธิ์อยู่ตลอดไป รวมถึงควรผลักดันและเพิ่มการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวแหล่งใหม่ในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อความทันสมัย แต่ยังคงเป็นความธรรมชาติเอาไว้ ซึ่งเชื่อว่าถ้ามีการประชาสัมพันธ์มากขึ้น กลุ่มนักท่องเที่ยวจะได้รับข้อมูลการท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยวทางเลือกใหม่อยู่เสมอ จะสามารถเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวให้มากขึ้น ถือเป็นการสร้างงานสร้างรายได้ให้กับชุมชนและประเทศได้อย่างมหาศาลอีกด้วย (วิกิเนีย มายอร์, 2554)

ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตให้กับประชาชนอย่างต่อเนื่อง และทั่วถึง และรองลงมาตามลำดับ คือ การจัดให้มีการจัดฝึกอบรม สัมมนา หรือการจัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดี และมีการเพิ่มพูนประสิทธิภาพและพัฒนาความรู้ให้กับประชาชน การให้ความสำคัญในเรื่องของน้ำที่สะอาด เพื่อใช้ทั้งการอุปโภคและบริโภค การจัดกิจกรรมการสร้างเสริมสุขภาพให้ประชาชน รักการออกกำลังกายและสนใจดูแลสุขภาพของตนเอง และการส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนปลูกพืชผักสวนครัวที่ปลอดสารพิษเพื่อการบริโภคที่ปลอดภัย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการพัฒนาคุณภาพชีวิตในแนวทางใหม่ตามกฎบัตรโทรอนโต ที่กล่าวไว้ว่า ตามแนวคิดกฎบัตรโทรอนโตเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ที่เป็นข้อเสนอระดับโลกเพื่อมุ่งให้เกิดการปฏิบัติ นั้น ตามที่เราเข้าใจว่า กิจกรรมในการส่งเสริมให้ประชาชนทุกคน อยู่ดีมีสุข ทั้งสุขภาพกายสุขภาพจิต การป้องกันโรคการพัฒนาความเชื่อมโยงทางสังคมและการพัฒนาคุณภาพชีวิตเอื้อคุณประโยชน์ทางเศรษฐกิจและมีคุณภาพการต่อความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม โดยมองว่าชุมชนที่ให้การสนับสนุนการมีสุขภาพด้วยการส่งเสริมกิจกรรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดี ที่จะก่อให้เกิดความหลากหลายด้วยวิธีง่ายและสะดวกในการเข้าร่วมกิจกรรมอย่างทั่วถึงในทุกองค์กรและอย่างถ้วนทั่วตลอดช่วงชีวิตของบุคคล ย่อมบังเกิดผลสัมฤทธิ์ในคุณประโยชน์ดังกล่าว จึงกล่าวได้ว่ากฎบัตรโทรอนโตเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดี ที่มุ่งเน้นให้เกิดการปฏิบัติการณ์ อันมีพื้นฐานมาจากแนวทางหลักและเป็นการเรียกร้องให้ทุกประเทศทุกภูมิภาคและทุกชุมชนทุ่มเทกระบวนกรทางการเมืองและสัญญาประชาคมเพื่อให้การสนับสนุนการมีสุขภาวะด้วยการส่งเสริมกิจกรรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีสำหรับทุกคน

ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อม ชยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล น้ำเสียในชุมชน มลพิษทางอากาศ ตลอดจนรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยและรองลงมาตามลำดับ คือ การ

ส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ดูแลรักษา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเกษตร
ทฤษฎีใหม่ตลอดจนการห้ามใช้สารเคมีทางการเกษตรในพื้นที่สูงและพื้นที่ต้นน้ำโดยเด็ดขาด

ด้านการเพิ่มศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเสริมสร้างภาคีเครือข่าย
สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายชื่อ ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาทักษะความรู้
ความสามารถในการปฏิบัติงานของบุคลากร และรองลงมาตามลำดับ คือ พัฒนาระบบเทคโนโลยีใน
การปฏิบัติงาน และจัดหาเครื่องมือ เครื่องใช้ในการปฏิบัติงาน อย่างเพียงพอ พัฒนาระบบการ
ประชาธิปไตยและกระบวนการทางสภาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เข้มแข็งเพื่อเป็นหลักทาง
ประชาธิปไตยให้กับท้องถิ่น และประชาชน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการ
ตามหลักธรรมาภิบาล และมีการปรับปรุงพัฒนาอาคารสถานที่ปฏิบัติงาน และสถานที่อื่น ๆ ที่อยู่ใน
ความรับผิดชอบ ซึ่งสอดคล้องกับ อลงกต สารกาล และ ศักดิ์สิทธิ์ ฆารเลิศ ที่กล่าวไว้ว่า การริเริ่ม
เครือข่ายความร่วมมือร่วมกัน มีตัวแสดงทั้งจากภาครัฐ ภาคธุรกิจเอกชน และภาค ประชาสังคม ที่เข้า
มาทำงานร่วมกัน มีการวางแผน ตัดสินใจ ลงมือปฏิบัติ และระดมทรัพยากรร่วมกัน มีการจัด
โครงสร้างการทำงานร่วมกันและมีเป้าหมายร่วมกัน และผลจากการศึกษานี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้
สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีสภาพปัญหา ใกล้เคียงกัน มีความพร้อมในด้านงบประมาณ
สถานที่ และบุคลากร โดยเน้นการดำเนินการที่สอดคล้องกับนโยบายหรือการสนับสนุนของรัฐบาล
รวมถึงศักยภาพขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นในการแสวงหาและรักษาภาคีความร่วมมือในการ
สนับสนุนงานต่าง ๆ (อลงกต สารกาล และ ศักดิ์สิทธิ์ ฆารเลิศ,2561)

ด้านโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคสาธารณูปการ สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายชื่อ
ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การให้ความสำคัญด้านสาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้า น้ำประปา ถนนหนทาง ได้
อย่างทั่วถึง สะดวกสบาย และรองลงมาตามลำดับ คือ การให้ความสำคัญด้าน สาธารณูปการ เช่น
โรงเรียน โรงพยาบาลได้อย่างทั่วถึง สะดวกสบาย การส่งเสริมการจัดให้มีการพัฒนาที่อยู่อาศัยของ
ประชาชนให้มีสภาพคงทน แข็งแรง สะอาด ถูกสุขอนามัย การให้ความสำคัญด้านการขุดลอกคลอง
เพื่อกักเก็บน้ำให้ประชาชนได้ใช้สอยในการทำเกษตรกรรมในช่วงฤดูขาดแคลนน้ำ และการให้
ความสำคัญด้านสิทธิและโอกาสในการเข้าถึงเทคโนโลยี และนวัตกรรมใหม่ๆ ซึ่งสอดคล้องกับ นาย
สามารถ ยิ่งกำแหง ที่กล่าวไว้ว่า ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามแสดงให้เห็นว่าประชาชนมีความ
ต้องการถนน ระบบประปา และระบบไฟฟ้าเป็นลำดับต้นๆ (สามารถ ยิ่งกำแหง,2553)

2. เปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของบุคลากรการศึกษาการนำแผนยุทธศาสตร์
การพัฒนาไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก จำแนกตาม
ปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า

จากผลการวิจัยเชิงปริมาณด้านเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของบุคลากร
การศึกษาการนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอ

เมือง จังหวัดพิษณุโลกที่จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลนั้น พบว่า ในปัจจัยทั้ง 7 ด้าน การมีนัยสำคัญของทั้ง 2 ปัจจัย ส่งผลต่อการนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ที่ประกอบไปด้วย ระยะเวลาการปฏิบัติงานในหน่วยงาน และปัจจัยการนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปปฏิบัติ รวมทั้งปัจจัยด้านเพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และตำแหน่งหน้าที่ในปัจจุบัน (อปท.) ที่ไม่ก่อให้เกิดผลต่อการนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

จากผลของการวิจัยนั้นซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า ปัจจัยทั้ง 2 ด้าน คือ ด้านระยะเวลาการปฏิบัติงานในหน่วยงาน และปัจจัยการนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปปฏิบัติ นับว่าเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ไม่ว่าจะเป็นด้านโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคสาธารณูปการด้านการบริหารจัดการที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านการเพิ่มศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเสริมสร้างเครือข่ายทุกภาคส่วน ด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการท่องเที่ยวและบริการ และด้านพัฒนาอาชีพและเพิ่มรายได้ ซึ่งสอดคล้องกับกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) ที่มีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติ และในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดีเก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม

3. แนวทางการนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ที่ได้จากแบบสัมภาษณ์โดยการสุ่มตัวอย่างจำนวน 22 คน พบว่า

กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ทั้งหมด 8 ด้าน สรุปโดยรวมแล้ว จะเห็นได้ว่า ระยะเวลาการปฏิบัติงานในหน่วยงานของบุคลากรที่ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีผลต่อทางการนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก เพราะถ้าบุคลากรที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานท้องถิ่นมีระยะเวลาในการปฏิบัติต่ำกว่า 5 ปี ก็จะมีผลให้การที่จะนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปปฏิบัติมีความไม่ชำนาญในการนำไปปฏิบัติได้เต็มที่เนื่องจากอายุการทำงานน้อย จึงทำให้ยังไม่รู้ถึงบริบทหรือความต้องการของคนในท้องถิ่น ไม่รู้ระเบียบหน้าที่หลักที่ต้องปฏิบัติอย่างถูกต้องและสม่ำเสมอ ไม่เหมือนบุคลากรที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานในหน่วยงานมานาน รู้ระเบียบ ข้อบังคับ ขั้นตอนการนำแผนยุทธศาสตร์การ

พัฒนาไปปฏิบัติได้ดีกว่าและทำแล้วเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเห็นผลเป็นรูปธรรม รวมถึงปัจจัยการนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปปฏิบัติขึ้นอยู่กับผู้นำ งบประมาณ ทรัพยากร และการบริหารจัดการ ต้องอาศัยความร่วมมือของภาคีเครือข่าย ทั้งภาคประชาสังคม ภาคเอกชน ภาคประชาชน เข้ามามีส่วนร่วมในการนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปปฏิบัติ โดยการระดมความคิดในการที่จะจัดทำบริการสาธารณะที่ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี ให้อยู่ดี กินดี มีความสุข อย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน โดยการให้บริการที่ดีของบุคลากรที่ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นผู้ที่นำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้มากที่สุด

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ในปัจจุบัน (อปท.) ระยะเวลาการปฏิบัติงานในหน่วยงาน และปัจจัยการนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปปฏิบัติ สรุปได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 31-40 ปี สถานภาพที่มีจำนวนมากที่สุด คือ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ตำแหน่งหน้าที่ในปัจจุบัน (อปท.) จำนวนมากที่สุด คือ ตำแหน่งข้าราชการระดับปฏิบัติการ-เชี่ยวชาญ ระยะเวลาการปฏิบัติงานในหน่วยงาน 5-10 ปี และปัจจัยการนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปปฏิบัติที่สำคัญที่สุด คือด้านการบริหารจัดการ

ความคิดเห็นของบุคลากรต่อแนวทางการศึกษาการนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ที่ได้จากการสัมภาษณ์จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 22 คน พบว่า

ด้านการบริหารจัดการที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า งานด้านการบริหารถือเป็นหัวใจสำคัญในการบริหารจัดการในองค์กร โดยเฉพาะบุคลากร ต้องอาศัยหลักธรรมาภิบาลมาบริหารงานจึงจะทำให้การปฏิบัติงานขององค์กรเป็นไปในทิศทางที่ดี เจริญก้าวหน้า พัฒนามั่นคง และยั่งยืนตลอดไป และควรมีการสนับสนุนให้มีการประสานงานการพัฒนาระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและบูรณาการร่วมกับหน่วยงานอื่น สนับสนุน ส่งเสริมงานบรรเทาสาธารณภัยให้มีประสิทธิภาพ พัฒนาองค์กรให้มีความเหมาะสมตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเมือง การบริหาร และด้านบุคลากร จัดหาวัสดุ ครุภัณฑ์ และเครื่องจักรกลที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดบริการสาธารณะ และส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารจัดการขององค์กรชุมชน

ด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น พบว่า มีการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สนับสนุน ส่งเสริมและบูรณาการด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมให้ประชาชนมีโอกาสศึกษา ค้นคว้า วิจัยมรดกทางศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น พัฒนาแหล่งวัฒนธรรม

ศิลปวัตถุและโบราณสถาน สนับสนุนและส่งเสริมการจัดการศึกษา สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาการให้มีความรู้คู่คุณธรรมและจริยธรรม สนับสนุนโภชนาการให้แก่เด็กนักเรียนก่อนปฐมวัยและประถมศึกษาทุกโรงเรียน

ด้านพัฒนาอาชีพและเพิ่มรายได้ พบว่า มีการจัดหาและพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพของประชาชนให้มีรายได้เพิ่มขึ้น โดยสร้างความเข้มแข็งให้แก่เศรษฐกิจชุมชน ส่งเสริมและพัฒนาฝีมือแรงงานให้มีทักษะ ไม่ว่าจะเป็นด้าน งานด้านการจักสาน งานเย็บปักถักร้อย การผลิตสินค้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่น อาทิ ข้าวปลอดสาร น้ำสมุนไพร ไข่เค็ม กระถางต้นไม้จากยางล้อรถยนต์ และน้ำพริก ทำให้มีรายได้และมีงานเพิ่มขึ้น เป็นการส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ที่มีความโดดเด่นในแต่ละพื้นที่ ตลอดจนมีการจัดช่องทางรวมถึงสถานที่จำหน่ายสินค้า ส่งเสริมและสนับสนุนเศรษฐกิจพอเพียงและเกษตรอินทรีย์ ให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับ

ด้านการท่องเที่ยวและบริการ พบว่า มีการพัฒนาและปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยว พัฒนา บุคลากร การบริการ และการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว พัฒนา ปรับปรุง เส้นทางคมนาคมสู่แหล่งท่องเที่ยวและมีเส้นทางขนถ่ายผลผลิตที่สะดวกปลอดภัย อาทิ หมู่ที่ 1 บ้านวังส้มซ่า ตำบลท่าโพธิ์ ที่มีการส่งเสริมด้านการทำงานฝีมือ การทำน้ายาชีวภาพ (น้ายาล้างจาน น้ายาซักผ้า น้ายาปรับผ้านุ่ม) ศูนย์พันธุ์บางแก้ว ที่ถือเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ปัจจุบันได้จัดเป็นที่ศึกษาดูงาน เพื่อให้ชุมชนใกล้เคียงได้มาศึกษาเรียนรู้และขั้นตอน กระบวนการ ซึ่งถือเป็นอีกหนึ่งชุมชนต้นแบบที่มีการจัดท่องเที่ยวและจำหน่ายสินค้า โดยคนในชุมชนเป็นผู้บริหารจัดการร่วมกัน มีการลองผิดลองถูก จนในปัจจุบันได้รับการยอมรับว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวของตำบลท่าโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน พบว่า มีการสนับสนุนและส่งเสริมกิจการด้านสาธารณสุข ส่งเสริมการจัดสวัสดิการและนันทนาการแก่ประชาชนในทุกระดับ ทุกเพศ ทุกวัย ไม่ว่าจะเป็นผู้สูงอายุ เด็ก สตรีมีครรภ์ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาสทางสังคมให้มีสิทธิในการเข้าถึงบริการอย่างเท่าเทียมและเสมอภาค รวมถึงสนับสนุนให้มีการเฝ้าระวังและแก้ไขปัญหาสุขภาพติดต่ออย่างต่อเนื่อง และตลอดจนการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมด้านสุขภาพ เช่น ลานกิจกรรมออกกำลังกายตอนเย็น จัดกีฬาสัมพันธ์ระหว่างชุมชน การปลูกผักปลอดสารพิษ การทำข้าวอินทรีย์ และมีการรณรงค์เรื่องของการจัดการขยะมูลฝอยที่เริ่มต้นจากครัวเรือน ให้รู้จักคัดแยกขยะ และวิธีการกำจัดขยะที่ถูกต้องเพื่อลดมลพิษทางอากาศและทางน้ำ เพื่อสิ่งแวดล้อมที่ดีที่จะส่งผลต่อสุขภาพและการดำเนินชีวิตของประชาชนทุกคนได้อย่างปกติสุข

ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พบว่า มีการส่งเสริม สนับสนุน สร้างจิตสำนึก และความตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีการเฝ้าระวังการเผาป่า เผาตอซังข้าว ไร่อ้อย เพื่อลดมลพิษทางอากาศ และฟื้นฟูธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้วยการรณรงค์

ให้ประชาชนมีการปลูกป่าทดแทน และลดการใช้พลังงานที่สิ้นเปลือง สร้างจิตสำนึก ส่งเสริมและพัฒนาการจัดระบบบำบัดน้ำเสีย และกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

ด้านการเพิ่มศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเสริมสร้างภาคีเครือข่าย พบว่า สนับสนุนส่งเสริมประชาสังคมและการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนที่จะเข้ามาช่วยในการสนับสนุนให้มีการประสานงานการพัฒนา ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแบบบูรณาการ ไม่ว่าจะเป็นมิติด้านการจัดบริการสาธารณะ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน การช่วยเหลือผู้ประสบภัยทั้งอัคคีภัย อุทกภัย วาตภัย และภัยที่เกิดจากธรรมชาติ เนื่องด้วยปัจจุบันปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมมีความหลากหลายจึงต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกคนทุกฝ่ายเป็นสำคัญ

ด้านโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคสาธารณูปการ พบว่า การจัดโครงสร้างพื้นฐาน ทั้งด้านสาธารณูปโภคสาธารณูปการ ไม่ว่าจะเป็น ถนนหนทาง ไฟฟ้า น้ำประปา สถานีอนามัย โรงเรียน วัด และบ้านจะต้องมีมาตรฐานปลอดภัย โดยเฉพาะการพัฒนาเส้นทางคมนาคมในพื้นที่ให้ได้มาตรฐาน ครอบคลุมและทั่วถึง และเพียงพอต่อการใช้บริการของประชาชน เพื่อส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้อยู่ดี กินดี มีความสุข อย่างเท่าเทียม

ข้อเสนอแนะ

จากข้อค้นพบที่ได้รับจากการวิจัยนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย จากการสัมภาษณ์จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 22 คน เกี่ยวกับความคิดเห็นของบุคลากรต่อแนวทางการนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ใน พบว่า ด้านการบริหารจัดการที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านพัฒนาอาชีพและเพิ่มรายได้ ด้านการท่องเที่ยวและบริการ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการเพิ่มศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเสริมสร้างภาคีเครือข่าย และด้านโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคสาธารณูปการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก มีแผนยุทธศาสตร์ที่ดี มีเนื้อหาครบกลุ่มตามภารกิจทุกด้าน ดังนั้นจึงมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบายดังนี้ คือ ผู้บริหารระดับสูงควรกำหนดเป็นนโยบายสำคัญให้บุคลากรที่รับผิดชอบได้ทำความเข้าใจในแผนอย่างถ่องแท้ โดยให้มีการร่วมประชุมสัมมนาแผนยุทธศาสตร์ร่วมกับบุคลากรทุกต้นปีงบประมาณเพื่อกระตุ้นให้บุคลากรที่รับผิดชอบไปปฏิบัติงานเป็นไปตามแผนยุทธศาสตร์ที่กำหนด

2. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ ผลการวิจัยที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นกลุ่มตัวอย่าง คือ 400 คน เกี่ยวกับการนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก พบว่า โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน แสดงให้เห็นว่าบุคลากรในส่วนงานได้มีการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามแผนยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้ในระดับมาก ดังนั้นจึงมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ควรมีการประเมินแผนปฏิบัติการประจำปีอย่างรอบด้านและเที่ยงธรรมเมื่อสิ้นปีงบประมาณของแต่ละปีเพื่อปรับปรุงและพัฒนางานแต่ละด้านให้สำเร็จบรรลุตามนโยบายและเป้าหมายที่วางไว้และเป็นไปตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาที่กำหนดไว้

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการวิจัยอย่างต่อเนื่องถึงการศึกษาการนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีการเก็บข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึก เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปพัฒนาท้องถิ่นต่อไป

2) ควรมีการจัดทำสนทนากลุ่ม โดยเฉพาะกลุ่มบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มาช่วยกันสะท้อนมุมมองและความคิดเห็น เพื่อให้ได้ข้อมูลที่แท้จริงที่จะนำไปสู่การขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

3) ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาในท้องถิ่นของตนเองให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ โดยการให้ทั้งผู้นำท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น บุคลากรภายในหน่วยงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนร่วมประชุมเสนอความคิดเห็น

เอกสารอ้างอิง

- สามารถ ยิ่งกำแหง. (2553). **แนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของชาวบ้านหินหล่องในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลตะเคียน อ.ด่านขุนทด จ.นครราชสีมา**. คลังปัญญา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- วิคเนีย มายอร์. (2554). **การศึกษาแรงจูงใจการท่องเที่ยวและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบ่อน้ำร้อนรักษะวารินและบ่อน้ำร้อนพรรั้ง จังหวัดระนอง**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- สุเมธ แสงนิมมว. (2557). **ต้นแบบการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยสยาม.